סופר מתא. לא כמו שפירש בקונטרס כותב ספר תורה בטעות דלתין זה פסידא דלא הדר דיסולין להגיהו אלא בדפרישים לעיל כותב שטרות: **ומקרי** דרדקי. פי' בקונטרס דהמקבל (ב"מ דף קט.וש"ס) דהוי פסידא דלא הדרא משום דשכשתא כיון דעל על וקשה לר"י דהא רבא גופיה אית ליה לעיל דשכשתא ממילא נפקא ואומר ר"י דהוי פסידא דלא הדר דאותה שעה שמלמד להם מתבטלים ואותה שעה אין יכולין להחזיר לעולם: **שתלא**. וא"ת מאי פסידא איכא אי יפסיד ישלם וי"ל דאינו מפסיד אלא שפוטם אתן הנעוריו גדולים כמו שהיו ראויות ליגדל: **מרחיקין** מעורות הדג כו'. אע"ג דר"ת מפרש דבדבר של הפקר אפי' רבא לא מיקרי כדתנן (פאה פ"ד מ"ג) נבי פאה פירש עליהו מעבדיון אותו ממנה וכן תנן בפ"ק דב"מ (דף י.) ראה את המציאה נפל עליה ובא אחר והחזיק בה זה שהחזיק בה זכה ולא מיקרי רבא אלא בעני המהפך בחרבה ובא אחר ונטלה משום שאם לא יתפכר במקום זה ימלא להתפכר במקום אחר והך דשמעתא לא קשיא דאע"ג דהוי דבר של הפקר מ"מ בכמה מקומות ימלא שיוכל לפרוס מעורתו ועוד דהכא אומנותו בכך והא דאמרינן בפרק חזקת הבתים (נקמן דף מד:) נכסי כנעניים הרי הן כמדבר כל המחזיק בהן זכה בהן מאי טעמא כנעני מי מטא זחי לידיה איסתלק ליה וישראל לא קני עד דמטי שטרא לידיה ופי' רש"ב"ם התם דישראל המחזיק רבא מיהא מיקרי ולפי' ר"ת אפי' רבא לא הוי כיון שלא ימלא במקום אחר וקשה לרשב"ם מהא דאמר בחיזהו כשך (ב"מ דף מנ:) רב מרי בר רחל משכן ליה ההוא נכרי ביתא חזל רבא וזבניה נטר תריסר ירחי שתא שקל אגר ביתא אמטייה לרבא ח"ל האי דלא מטאי לה לא למר אגר ביתא עד השתא דאמר מר סתם משכנתא שתא ולא מאי נכרי לסלוקי והשתא כיון שקדמה חזקת רב מרי לחזקת רבא ח"ל זכה בה רב מרי דנכסי הכנעני הרי הן כמדבר ואי מקרי רבא אחי שפיר דלא היה רוצה לזכות בה אבל לפירוש ר"ת דאפילו רבא לא מיקרי אמאי לא זכה בה רב מרי כיון דהיתר גמור הוא ושמא נפנים משורת הדין עבד ולריב"ל נראה דחזקת רב מרי לא היתה אלא בתורת משכון ורבא קנה ממנו בשטר וזכה בה ואחר כך נתן מעות [וע"ע תוספות קידושין נט. ד"ה עני המתפך וכו' ותוס' ב"מ נג: סוף ד"ה כמר]: **תנאי** היא דתניא כו'. תימה לרשב"ם דאמאי לא מייתי ה)(הברייתא) דלעיל דממה נפשך רבי יהודה דאמר לא יחלק חטני קליות וגוזיס לחיטוקים פליג אהך ברייתא ושמא ניחא לאתויי תנאי דפליגי בהדיא בהכי: **כופין** בני מבוי זה את זה כו' ולא מלמד חיטוקים. נראה לר"י דבמלמד חיטוקים נכריס אחייני ולא יתכן אי גרס לעיל אחד מבני מבוי דהא' מוקמינן ליה (ה) בחיטוקים נכריס ומעכבין עליו בני מבוי והכא קאמר דלא כיון כופהו ואפילו רשב"ג לא פליג אלא משום דפסיק לחיוטיה אבל משום קול חיטוקים לא חיים ומיהו לפי מה שפירשתי (לעיל) דגרסינן אחד מבני חצר אחי שפיר ולר' שמעון בן אבטרס נראה דהכא בחיטוקים ישראל ואפילו אחר תקנת יהושע בן גמלא ושאני הכא דכבר יש שם מלמד חיטוקים אחר ובסמוך דקאמר דמודה רב הונא במקרי דרדקי דלא מצי מעכב דמתא אחרת מעכב דאמר מר ז) (עזרא תיקן להן לישראל שיהו מושיבין סופר בצד סופר וניחוש דילמא אתי לאיתרשולי א"ל) דרדקי דלא מצי מעכב דאמר מר ז) (עזרא תיקן להן לישראל שיהו מושיבין סופר בצד סופר וניחוש דילמא אתי לאיתרשולי א"ל) מאי טעמא עבדת הכי? אמר ליה דכתיב תמחה את זכר עמלק אמר ליה והא אנן (ט) זכר קרינן א"ל אנא זכר אקרינן אול שייליה לרביה אמר ליה היאך אקריתך אמר ליה זכר, שקל ספסירא למיקטליה אמר ליה אמאי? א"ל א) דכתיב ארור עושה מלאכת ה' רמיה אל"ל שבקיה להדוא גברא דליקום בארור, א"ל כתיב ארור מונע חרבו מדם, אמר ליה אנא דאמרי קטליה ואיכא דאמרי לא קטליה ואמר רבא מלקא ינוקא שתלא מבחא ואומנא אסופר מתא כולן כמתרין ועומדין נינהו, כללא דמילתא כל פסידא דלא הדר מותרה ועומד בעניה הוא שילבדנו דא"ל כמאן דמטא לידיה ונמלא תבירו מזיקו אבל הכא מי שבא אלא יבא ומי שבא אלא יבא: **שמרגילים**. לבא אלא כשאבותיהם שולחין אותן אל המטיות לקנות מן המתווים: **שיוסקי**. שקרים: **אבל בכא**. שזה המעמד תמיד והרגיל להשתכר בכך וזה בא לידך אלא לאומנותו אומר לו "פסקת לחיותאי": **אלא לאושיב ביניכן מייב ובורסקי**. ממקום אחר להשכיר לו בית במבוי(ל) ויש כאן בני אותה אומנות: **ולשכינו**. הלר במבוי כמותו: **אינו כופהו**. מלירד לאותו אומנות: **רשב"ג אומר כו'**. ורב הונא הוא דאמר כרשב"ג: **מאי לעבב**. מלעשות כאן אומנתם ולהביא כאן למכור ואפילו לרבנן דאמרי לשכינו אינו כופהו: **ואי שייך בכרגא דהכא**. שנותן מס גולגלתו למושל העיר הוא כפר מתא (ה) זלא מצי בר מתא לעכב עליו כל העיר ופריטא לי דבר מבוי אחר מבוי דנפשיה לא מצי מעכב אחר מבוי אחר מעכב את המבוי מלירד לאותו מקום כרבנן ולא כרב הונא אינו כופהו לי בר מבואה אחר כופה (ט) מאי: מי מצי מעכב (ו) בן המבוי הזה לו לא: מי הוי שכיחו ואינו כופהו לו דאמר רבנן בבר מבואה אחר דהתנות מבוי קאמרי אבל בר מבואה אחר כופה ומודה רב הונא: **לא מצי מעכב**. דאמר לעיל בר מבואה אחר דאינו כופה אבל בר מבואה אחר כופה ומודה רב הונא